

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
IŠMOKŲ VAIKAMS ĮSTATYMO NR. I-621 2, 6, 10, 15, 17, 18, 20 IR 21 STRAIPSNIŲ
PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2019 m. gruodžio 17 d. Nr. XIII-2693
Vilnius

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 2 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. **Globojamas vaikas** – vaikas, kuriam Lietuvos Respublikos civilinio kodekso nustatyta tvarka nustatyta laikinoji ar nuolatinė globa (rūpyba) arba kuriam globa (rūpyba) nustatyta ne Lietuvos Respublikoje ir jos vykdymą perėmė Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija.“

2. Pakeisti 2 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. **Vaiko globėjas (rūpintojas)** – fizinis ar juridinis asmuo, kuriam Civilinio kodekso nustatyta tvarka pavesta be tėvų globos likusio vaiko priežiūra, auklėjimas, teisių bei interesų gynimas ir atstovavimas jam arba kuris šias teises ir pareigas įgijo ne Lietuvos Respublikoje, tačiau sprendimą dėl šių teisių ir pareigų suteikimo ir jo vykdymą perėmė Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija.“

2 straipsnis. 6 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 6 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„6 straipsnis. Išmoka vaikui

1. Kiekvienam vaikui nuo gimimo dienos iki 18 metų arba iki nepilnametis vaikas pripažįstamas emancipuotu ar sudaro santuoką ir emancipuotam ar susituokusiam nepilnamečiam vaikui arba vyresniam kaip 18 metų asmeniui, jeigu jie mokosi pagal bendrojo ugdymo programą (įskaitant ir profesinio mokymo įstaigose besimokančius pagal bendrojo ugdymo programą ir pagal bendrojo ugdymo programą kartu su profesinio mokymo programa, iki baigs bendrojo ugdymo programą), bet ne ilgiau, iki jiems sukaks 21 metai, skiriama ir mokama 1,54 bazinės socialinės išmokos dydžio išmoka per mėnesį.

2. Papildomai išmoka vaikui už tą patį vaiką skiriama ir mokama tik pagal vieną iš šios dalies punktų:

1) kiekvienam bendrai gyvenančių asmenų arba globėjo (rūpintojo), išskyrus asmenis, kurie augina ir (ar) globoja tris ar daugiau vaikų, auginamam ir (ar) globojamam vaikui, kuriam globa (rūpyba) nustatyta šeimoje, jeigu vidutinės bendrai gyvenančių asmenų arba globėjo (rūpintojo) ir su juo bendrai gyvenančių asmenų pajamos, nustatytos Piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo 17 straipsnio 1 dalyje, vienam asmeniui per mėnesį yra mažesnės negu 2 valstybės remiamų pajamų dydžiai, išskyrus atvejį, kai bendrai gyvenantiems asmenims paskirta socialinė parama mokiniams pagal Lietuvos Respublikos socialinės paramos mokiniams įstatymą, jeigu vidutinės bendrai gyvenančių asmenų pajamos, nustatytos Piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo 17 straipsnio 1 dalyje, vienam asmeniui per mėnesį viršija 2 valstybės remiamų pajamų dydžius. Vaikui nuo gimimo dienos iki 18 metų arba iki nepilnametis vaikas pripažįstamas emancipuotu ar sudaro santuoką ir vyresniam kaip 18 metų asmeniui, jeigu jis mokosi pagal bendrojo ugdymo programą (įskaitant ir profesinio mokymo įstaigose besimokančius pagal bendrojo ugdymo programą ir pagal bendrojo ugdymo programą kartu su profesinio mokymo programa, iki baigs bendrojo ugdymo programą), bet ne ilgiau, iki jam sukaks 21 metai, skiriama ir mokama 1,03 bazinės socialinės išmokos dydžio išmoka per mėnesį;

2) kiekvienam bendrai gyvenančių asmenų arba globėjo (rūpintojo), kurie augina ir (ar) globoja tris ar daugiau vaikų, auginamam ir (ar) globojamam vaikui, kuriam globa (rūpyba) nustatyta šeimoje. Vaikui nuo gimimo dienos iki 18 metų arba iki nepilnametis vaikas pripažįstamas emancipuotu ar sudaro santuoką ir vyresniam kaip 18 metų asmeniui, jeigu jis mokosi pagal bendrojo ugdymo programą (įskaitant ir profesinio mokymo įstaigose besimokančius pagal bendrojo ugdymo programą ir pagal bendrojo ugdymo programą kartu su profesinio mokymo programa, iki baigs bendrojo ugdymo programą), bet ne ilgiau, iki jam sukaks 21 metai, skiriama ir mokama 1,03 bazinės socialinės išmokos dydžio išmoka per mėnesį;

3) kiekvienam neįgaliam vaikui (asmeniui), kuriam nustatytas neįgalumo lygis arba 55 procentų ir mažesnis darbingumo lygis. Neįgaliam vaikui nuo gimimo dienos iki 18 metų arba iki nepilnametis neįgalus vaikas pripažįstamas emancipuotu ar sudaro santuoką ir emancipuotam ar susituokusiam nepilnamečiam vaikui arba vyresniam kaip 18 metų neįgaliam asmeniui, jeigu jie mokosi pagal bendrojo ugdymo programą (įskaitant ir profesinio mokymo įstaigose besimokančius pagal bendrojo ugdymo programą ir pagal bendrojo ugdymo programą kartu su profesinio mokymo programa, iki baigs bendrojo ugdymo programą), nustatytam neįgalumo lygio arba 55 procentų ir mažesnio darbingumo lygio terminui, bet ne ilgiau, iki jiems sukaks 21 metai, skiriama ir mokama 1,03 bazinės socialinės išmokos dydžio išmoka per mėnesį.

3. Išmoka vaikui, kai vaikas auginamas ir (ar) globojamas šeimoje, skiriama, jeigu nors vienas iš vaiko tėvų (įtėvių) ar globėjas (rūpintojas) ir vaikas (asmuo) atitinka šio įstatymo

1 straipsnio 2 dalies 1, 2, 7, 9 ar 10 punkto nuostatas arba jeigu nors vienas iš vaiko tėvų (įtėvių) ar globėjas (rūpintojas) atitinka šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4, 5 ar 8 punkto nuostatas, o vaikui (asmeniui) yra išduoti dokumentai, patvirtinantys teisę gyventi Lietuvos Respublikoje, arba jeigu šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 6 punkto nuostatą atitinka nors vienas iš vaiko tėvų (įtėvių) ar globėjas (rūpintojas) ir vaikas (asmuo) gyvena Europos Sąjungos valstybėje narėje ar Europos ekonominės erdvės valstybėje, ar Šveicarijos Konfederacijoje. Kai vaikui globa (rūpyba) nustatyta šeimynoje ar vaikų globos institucijoje ar kai vaiko globėjo (rūpintojo) teisės ir pareigas įgyvendina globos centras, išmoka vaikui skiriama, jeigu vaikas atitinka šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 1, 2, 7, 9 ar 10 punkto nuostatas. Ši išmoka mokama vienam iš vaiką auginančių tėvų (ar turimam vieninteliam iš tėvų) (įtėvių), bendrai gyvenančių asmenų, globėjui (rūpintojui), emancipuotam ar susituokusiam nepilnamečiam vaikui, vaikui nuo 14 iki 18 metų, turinčiam tėvų ar rūpintojų sutikimą, ar pilnamečiam asmeniui, kuriam ši išmoka paskirta.

4. Jeigu vaikas (asmuo) mokosi užsienio valstybės mokymo įstaigoje pagal mokymo programas, atitinkančias šio straipsnio 1 dalyje nustatytas mokymo programas, išmoka vaikui skiriama, jeigu nors vienas iš vaiko (asmens) tėvų (įtėvių) (ar turimas vienintelis iš tėvų (įtėvių) ar globėjas (rūpintojas) ir vaikas (asmuo) atitinka šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 1, 2, 7, 9 ar 10 punkto nuostatas, o kitas iš vaiko (asmens) tėvų (įtėvių) ar globėjas (rūpintojas) gyvena Lietuvos Respublikoje, arba jeigu nors vienas iš vaiko (asmens) tėvų (įtėvių) (ar turimas vienintelis iš tėvų (įtėvių) ar globėjas (rūpintojas) atitinka šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4, 5 ar 8 punkto nuostatas ir vaikui (asmeniui) yra išduoti dokumentai, patvirtinantys teisę gyventi Lietuvos Respublikoje, o kitas iš vaiko (asmens) tėvų (įtėvių) ar globėjas (rūpintojas) gyvena Lietuvos Respublikoje. Jeigu vaikas (asmuo) mokosi valstybėje, kurioje jam taikomos Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių ar Europos Sąjungos socialinės apsaugos sistemų koordinavimo reglamentų nuostatos, išmoka vaikui skiriama ir mokama pagal Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių ar Europos Sąjungos socialinės apsaugos sistemų koordinavimo reglamentų nuostatas dėl išmokų šeimai mokėjimo. Savivaldybių administracijos užsienio valstybės mokymo įstaigų mokymo programų atitiktį šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms mokymo programoms nustato Vyriausybės tvirtinamuose Išmokų vaikams skyrimo ir mokėjimo nuostatuose nustatyta tvarka.

5. Išmoka vaikui neskiriama arba jos mokėjimas nutraukiamas, jeigu vaikas (asmuo) yra suimtas, atlieka su laisvės atėmimu susijusią bausmę, jam Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso nustatyta tvarka paskirtos priverčiamosios stacionarinio stebėjimo specializuotose psichikos sveikatos priežiūros įstaigose medicinos priemonės, paskelbta jo paieška arba jis teismo pripažintas nežinia kur esančiu, – kol neišnyksta šios aplinkybės.“

2. Pakeisti 6 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Kiekvienam vaikui nuo gimimo dienos iki 18 metų arba iki nepilnametis vaikas pripažįstamas emancipuotu ar sudaro santuoką ir emancipuotam ar susituokusiam nepilnamečiam vaikui arba vyresniam kaip 18 metų asmeniui, jeigu jie mokosi pagal bendrojo ugdymo programą (įskaitant ir profesinio mokymo įstaigose besimokančius pagal bendrojo ugdymo programą ir pagal bendrojo ugdymo programą kartu su profesinio mokymo programa, iki baigs bendrojo ugdymo programą), bet ne ilgiau, iki jiems sukaks 21 metai, skiriama ir mokama 1,8 bazinės socialinės išmokos dydžio išmoka per mėnesį.“

3 straipsnis. 10 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 10 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Moteriai, pagal Ligos ir motinystės socialinio draudimo įstatymą neturinčiai teisės gauti motinystės išmoką, likus 70 kalendorinių dienų iki numatomos gimdymo datos skiriama 6,43 bazinės socialinės išmokos dydžio vienkartinė išmoka nėščiai moteriai.“

4 straipsnis. 15 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 15 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Jeigu išmokos gavėjas persikelia gyventi į kitą savivaldybę, išmokos mokėjimas ankstesnėje savivaldybėje nutraukiamas išmokėjus išmoką už tą mėnesį, kurį asmuo pakeitė gyvenamąją vietą. Kitoje savivaldybėje ši išmoka skiriama ir mokama ne anksčiau kaip nuo kito mėnesio po to, kai asmuo pakeitė gyvenamąją vietą.“

5 straipsnis. 17 straipsnio pakeitimas

Papildyti 17 straipsnį 11 dalimi:

„11. Jeigu papildomai skiriama ir mokama išmoka vaikui, nustatyta šio įstatymo 6 straipsnio 2 dalies 1 punkte, bendrai gyvenančių asmenų pilnamečių vaikų (įvaikių) iki 24 metų pajamos nevertinamos. Jeigu papildomai skiriama ir mokama išmoka vaikui, nustatyta šio įstatymo 6 straipsnio 2 dalies 2 punkte, į bendrai gyvenančių asmenų sudėtį įskaitomi ir dirbantys (taip pat savarankiškai dirbantys) nesusituokę ir savo vaikų (įvaikių) neauginantys pilnamečiai vaikai (įvaikiai) iki 24 metų, kurie mokosi pagal bendrojo ugdymo programą ar pagal formaliojo profesinio mokymo programą arba studijuoja aukštojoje mokykloje, įskaitant akademinių atostogų dėl ligos ar nėštumo laikotarpį, taip pat pilnamečiai vaikai (įvaikiai) nuo bendrojo ugdymo programos baigimo dienos iki tų pačių metų rugsėjo 1 dienos, nevertinant jų gaunamų pajamų.“

6 straipsnis. 18 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 18 straipsnį nauja 5 dalimi:

„5. Papildomai išmoka vaikui, nustatyta šio įstatymo 6 straipsnio 2 dalies 3 punkte, neįgaliam vaikui skiriama ir mokama iki nustatyto neįgalumo lygio termino pabaigos, bet ne ilgiau, iki jam sukaks 18 metų. Jeigu neįgalumo lygis nustatomas pakartotinai, išmokos mokėjimas neįgaliam vaikui iki jam sukaks 18 metų, bet ne ilgiau negu iki nustatyto neįgalumo lygio termino pabaigos, pratęsimas be atskiro prašymo skirti išmoką. Pasibaigus paskirtos išmokos vaikui mokėjimo laikotarpiui arba jeigu nepilnametis vaikas pripažįstamas emancipuotu, arba vaikas (asmuo) sudaro santuoką ir jeigu šie asmenys arba vyresni kaip 18 metų asmenys, kuriems nustatytas 55 procentų ir mažesnis darbingumo lygis, ir toliau mokosi pagal bendrojo ugdymo programą (įskaitant ir profesinio mokymo įstaigose besimokančius pagal bendrojo ugdymo programą ir pagal bendrojo ugdymo programą kartu su profesinio mokymo programa), dėl tolesnio išmokos vaikui skyrimo nustatytam 55 procentų ir mažesnio darbingumo lygio terminui asmuo turi teisę kreiptis ir pateikti būtinus dokumentus išmokai gauti, iki pilnametis asmuo, emancipuotas asmuo arba susituokęs vaikas (asmuo) baigs bendrojo ugdymo programą (įskaitant ir profesinio mokymo įstaigose besimokančius pagal bendrojo ugdymo programą ir pagal bendrojo ugdymo programą kartu su profesinio mokymo programa), bet ne ilgiau, iki jiems sukaks 21 metai.“

2. Buvusias 18 straipsnio 5, 6 ir 7 dalis laikyti atitinkamai 6, 7 ir 8 dalimis.

7 straipsnis. 20 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 20 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Išmokos gavėjas privalo pranešti savivaldybės administracijai apie šio įstatymo 21 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytas aplinkybes, turinčias įtakos išmokų dydžiui ar mokėjimui, ne vėliau kaip per mėnesį nuo dienos, kurią sužinojo ar turėjo sužinoti apie šių aplinkybių atsiradimą.“

8 straipsnis. 21 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 21 straipsnio 1 dalies 16 punktą ir jį išdėstyti taip:

„16) išmokos gavėjui persikėlus nuolat gyventi į kitą valstybę, – nuo kito mėnesio po to, kai asmuo persikėlė nuolat gyventi į kitą valstybę, pirmos dienos, jeigu Lietuvos Respublikos tarptautinėse sutartyse ar Europos Sąjungos teisės aktuose nenustatyta kitaip;“.

2. Papildyti 21 straipsnio 1 dalį 17 punktu:

„17) vaikui (asmeniui), kuriam išmoka paskirta, pakeitus gyvenamąją vietą ir persikėlus gyventi pas kitą iš tėvų (įtėvių) ar globėją (rūpintoją), – nuo kito mėnesio po to, kai

vaikas (asmuo) persikėlė nuolat gyventi pas kitą iš tėvų (įtėvių) ar globėją (rūpintoją), pirmos dienos.“

9 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, taikymas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus 2 straipsnio 2 dalį ir šio straipsnio 6 dalį, įsigalioja 2020 m. sausio 1 d.

2. Šio įstatymo 2 straipsnio 2 dalis įsigalioja 2021 m. sausio 1 d.

3. Jeigu išmoka vaikui paskirta iki šio įstatymo įsigaliojimo ir jos mokėjimo laikotarpis nepasibaigęs, įsigaliojus šiam įstatymui, išmokos vaikui mokėjimas tęsiamas, mokant šio įstatymo 2 straipsnio 1 dalyje išdėstyto Lietuvos Respublikos išmokų vaikams įstatymo 6 straipsnio 1 dalies ir 2 dalies 1 ir 2 punktuose nustatyto dydžio išmoką vaikui. Jeigu išmoka vaikui, nustatyta Išmokų vaikams įstatymo 6 straipsnio 1 dalyje, paskirta iki šio įstatymo įsigaliojimo neįgaliems vaikams iki 18 metų, išskyrus neįgalius vaikus, kuriems iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos buvo papildomai paskirta išmoka vaikui, nustatyta Išmokų vaikams įstatymo 6 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose, ir jos mokėjimo laikotarpis nepasibaigęs, įsigaliojus šiam įstatymui, be išmokos gavėjo prašymo jiems paskiriama šio įstatymo 2 straipsnio 1 dalyje išdėstyto Išmokų vaikams įstatymo 6 straipsnio 2 dalies 3 punkte nustatyta išmoka ir mokama iki nustatyto neįgalumo lygio termino pabaigos.

4. Jeigu išmoka vaikui paskirta iki šio įstatymo 2 straipsnio 2 dalies įsigaliojimo ir jos mokėjimo laikotarpis nepasibaigęs, įsigaliojus šio įstatymo 2 straipsnio 2 daliai, išmokos vaikui mokėjimas tęsiamas, mokant šio įstatymo 2 straipsnio 2 dalyje išdėstytoje Išmokų vaikams įstatymo 6 straipsnio 1 dalyje nustatyto dydžio išmoką vaikui.

5. Jeigu teisė į vienkartinę išmoką nėra iš esmės įgyta iki šio įstatymo įsigaliojimo, skiriant šią išmoką, taikomos iki šio įstatymo įsigaliojimo galiojusios Lietuvos Respublikos išmokų vaikams įstatymo nuostatos.

6. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministras iki 2019 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.